

پولوس رسولی دوّمین نامه قورنتیانیرا

ویشتر به و چمه زند مند اومیدی یناریمون.
 ۹ واقین امرا انتر به کن امشون مردرا محکوم
 کردیه. ولی امن گِرد ای خاطر ایفاق دگنسته
 تا خدا توکل بگرم کن مرداون زند آرگرد، نه
 بشتنکا. ۱۰ خدا امش انتر برکه ایشه خطریکا
 آراخمونیش و براخمونستی. امه آ گسی سردر
 اومید دبستمونه کن یزن امه راخنه، ۱۱ شمه
 نی پی اشن دوا اونکا امه کاری بدز، و آ
 برگتی خونه کن خلیون دوا جواپیکا، امشون
 آدوغیه، خلیبی ان چمه خاطر شکر بگن،

پولوسی نقشه ان عوض آرب

۱۲ ای خونه کن چمه ایفتخار کرد، چمه
 ووژدانی خونه آ کن شاهیدی در، ام دنیا
 دلکا صیداقت و راستیه، کن خدا کار رفتار
 کردمون، نه اینسانی حکیمتیه، بسکم خدا
 فیضیه رفتار کردمون، بخصوص شمنه.
 ۱۳ چون غیراز چی ای کن شمه بخندیرون
 و بقمستیرون شمرا نمه نوشت. و از اومید
 بداشتیم کن شمه ای چاک سر آگنه- ۱۴ هته
 کن تا حدی آمرون آزنستیه، تا چمه خداوند
 عیسی روحیکا هته کن امه شمه خاطر ایفتخار
 بگمون، شمه نی چمه سر ایفتخار بگر.
 ۱۵ چون امیکا خاطر جم بیمه، آپیم به اولیکا
 شمه ور بام تا د گر فیضی تجربه بگر. ۱۶ آز
 آپیم به کن مقدونیه شه موفه، راه سریکا بشمه
 بوینم و مقدونیه کا هنی شمه ور ویگردم تا بمن
 ولته یهودیه شه را راهی بگر. ۱۷ مگم هنگومی

۱ پولوسی طرفی کا، کن خدا خواستنه
 مسیح عیسی رسوله، و چمه برا
 تیموتائوسی ظرفیکا،
 خدا کلیسا را کن شهر قُرنُسی کار، و گرد
 موقدسن کن ولته آخائیه ام سر آسریکایته:
 ۲ فیض و سلامتی چمه دد خدا ظرفیکا، و
 خداوند عیسی مسیح ظرفیکا، شمرا ببو!

خدا گرد آلاونییه

۳ خدا متبارک ببو، کن چمه خداوند عیسی
 مسیح دد یه، کن رحمتون ددیه و گرد
 آلاویسته خدایه؛ ۴ هه خدا کن امه گرد
 چمه موصیبتونکا آلاونه، تا امه نی بشوعم آ
 آلاویسته ای کن بیکا ویگنمونه، دیتر گسون
 کن موصیبتونکان، آوون آلاوتم. ۵ چون هته
 کن مسیح رنجون کا قزوون رست یتردیمون،
 هه انداز نی مسیح واسیطنه آلاویستیکا فروون
 رست بتمون. ۶ اگم موصیبتیکا مون، شمه
 آلاویسته نیجاتی خونه آ؛ و اگم آلاویسته
 بداشتیمون، هنی شمه آلاویسته خونه آ، و
 ام آ موقعی بی کن شمه هه عذابی کن امه
 بکشتیمون، صبریته تاو بوغر. ۷ چمه امید
 کن شمه سر دارم آمبسته، ای خونه کن
 بموستیمون هته کن چمه عذابونکا رست
 بداشتیرون، چمه آلاویسته کا نی رست یترون.
 ۸ بران، چون نپیمونه موصیبتی کا کن
 منطقه ا آسیا کا چمه سر امه، بی خبر بیه.
 چون فشارنی کن چمه سردر امه چمه تاویکا

برضخ آگم، بَسکُم تا سرآگنه کن چنه بشمه ری
بداشتیم.

گِناخکاری بېخشه

۵ ولی آگم گسی برضخ به باعیت بېه، نه
تاگه بْمَن، بَلْگَم تا حدی شمه گردی برضخ
آگردشه، نېقه ام موضوع خونه ورواجی گردم
بو. ۶ چون آدمی مجازات کن شمه ویشتری
ظرفیکا چی لیاقت آزیننه، وسته. ۷ پس پی بی
بېخشه و بی آلاونه، نکر و زقورصه بی زمین گیر
بکر. ۸ پس، شمکا خاشتو خازمه کن بی شمه
موحبتیکا موطمعین بکر. ۹ از امی خاطر شمرا
نوشتمه کن بشمه وروارد بگم تا دتسم کن
هر دستوریکا فرمون بیرون یا نه؟ ۱۰ هر گمی
شمکا کن بی بېخشه، از نی آئی بېخشستیم.
و واقعین کن آگم گسی بخشستمه - البت آگم
دلیلی بخشسترا ببو - از شمه خاطر مسیح
حضوریکا اینتر گردمه، ۱۱ تا شیطان آمه گول
مژنه، امی خونه کن چی نقشه اون بموستیمون.

پیروزی مسیح دلکا

۱۲ وقتی مسیح انجیلی موعیظه کرد خونه
شهر تروآسیرا شیم، ام حالیکا کن خداوند
یاله برنگای آ جگا چمن ناریکا آج آگردشه،
۱۳ ولی هنی تفشیش بیمه امی خونه کن اِشتن
برا تیتوسی پیدام گرد نه. پس آ جگا آدمونه
خداحافیطی کردم و منطقه مقدونیه را شیم.
۱۴ ولی خدا شکر بگم کن اوزون مسیح کا،
اِشتن پیروزی دلکا آمه راهنمایی بگی و چی
آلمند گیری عطر چمه واسیطنه گرد جگا اونگا
ولاخ آرگرد. ۱۵ امی خونه کن آمه، چه اپنی دلّه
بیم کن نیجایشون گتیه و چه اپنی دلّه کن
نیقه آبه ایته، خدا را هننه مسیح خشه بوغه

کن آپیم به ام کاری بگم چیمه میقه اگریمه؟
مگم از اینسانی فکرونه تصمیم بگتیم، آته کن
اپی لحظکا بواجم 'ها، ها' و هیم بواجم 'نه،
نه'؟

۱۸ خدا وفاداری سر قسّم بردیمه کن چمه
گف شمه «ها» و «نه» بېه. ۱۹ امی خونه کن
خدا زوعه عیسای مسیح، کن از و سیلاس و
تیموتائوس بی شمه دلکا ایلام گردمونه، «ها»
و «نه» بېه، بَسگم چی دلکا اوزون 'ها' یه.
۲۰ امی خونه کن خدا وعده ان گرد، عیسی
مسیح کا 'ها' ایته. هیم خونه چی واسیطنه
به کن آمه «آمین» باتیمون، تا خدا شکوه
وجلال پیدا بکر. ۲۱ ولی خدا اکن آمه و شمه،
مسیح دلکا آمبست بگی و آمه مسح گردشه،
۲۲ واشتن مْهری چمه سر رْشه و اِشتن روح،
هننه بیانه شیوار چمه دلونکاش آنوعیه.
۲۳ خدا شاهید بگتیم کن تاگه امی خونه
کن بېشمه برضخ آنکم شهر قورنتوسیرا
وینگردستیم. ۲۴ نه ام کن شمه ایمانی سر در
سروری گردمون ببو، بَسگم شمه نه، شمه
خس برا ثقلا بگمون، امی خونه کن شمه ایمانی
دلکا آمبستیرون.

۲ امی خونه کن آپیمه ایگر دیتَر، شمه ور بام
و بْشمه برضخ آنکم. ۲ امی خونه کن آگم
شمه برضخ آگم، د کی بْشایه بْمَن خس آگر،
غیر از شمه کن بْشیمه برضخ آگردمه؟ ۳ از آترکه
شمرا نامه نوشتمه تا آموقه اپی کن شمه ور کام
آمّه، اپنی کن پی بْمَن خس آکن، چمن برضخ
به باعیت نیون. چیرا کن شمه گردی ایتمینان
داریمه کن چمن خشی شمه گردی خس به
باعیت بی. ۴ امی خونه کن برگه قورصه ایته
و چکسته دلینه و چمی نه کن آسیرگینه پتلّمه
یه شمرا نوشتم، امی خاطر نینوشتمه تا بْشمه

خیدمتی کن خدا روح واسیطنه یه، شکوه و جلالینه بَبیه.^۹ چون اگم خیدمتی کن چی آخر محکومیتنه، شکوه و جلالینه دَر به، چنه ویشتر خیدمتی کن چی آخر صالح به حساب اَمه آ، شکوه و جلالینه پتلمه یه.^{۱۰} چون آچی ایی کن زمانی شکوه و جلالینه پتلمه به، ایسه اَم شکوه و جلالی موقایسه نه کن گفاتر، دِ نمودش نیته.^{۱۱} و اگم آچی ایی کن نیفیت بی، شکوه و جلالینه دَر به، چنه ویشتر آچی ایی کن باقی بملدی، شکوه و جلالینه دَر.

^{۱۲} پس اِمی خونه کن اِنتر امیدِی بداشتیمون، جورتنینه گف بَرْمون؛^{۱۳} نه موسی شیوار کن اِشتن صفتیکا نقاب رُشه تا ایسرائیلی قام آخر بَسر، آچی ایی کن کایته نیفیت آبه، نوین.^{۱۴} ولی چوون فکرن تاریک آبین اِمی خونه کن تا اومروجنه هه نیقاب قدیمه عهْدی خندِ موقه کا مندیِه و پگنشنِی، اِمی خونه کن تاگه مَسیح دِلکا پَنگت.^{۱۵} حتی تا اومروج، هر موقه موسی تورانی بَخندین، چوون دلیکا ایلَه نیقاب بَمندیِه؛^{۱۶} ولی هر موقه گسی خداوندی وِر ویرگردست، نیقابِی پَنگت.^{۱۷} خداوند، روچه و هر جِگایِی کن خداوندی روح ببو، آ جِگکا رِخسِته یه.^{۱۸} و اَمه گِرد بی نیقاب صفتینه، خداوندی شکوه و جلالی، هته کن آوینَه ایکا، دِیسم، هه شکلی شیوار، جلالیکا دِیتر جلالیرا کن ویشتر آرب عَوْض اَمونب؛ و اَم خداوندیکا شِروو بی کن، روچه.

انجیلی نور

۴ پس چون آ رحمتی کن اَمشون دوعیه خونه اِنتر خیدمتی بَگمون، نا اومید آنی مَونب.^۲ بَلگم نونیکه و آوشر راهونکا رت آبه ایمون و حیلَه بازی نِمونگِرد، و خدا گلامیکا

عطری شیوار هِستیمون،^{۱۶} آ گسیرا کن مَرگی طرف بَشی، مَرگی بو دَرْم؛ و دِیتر گسیرا کن زندگی طرف بَشی اَمه چیرا زندگی بو دَرْم. و کنیه کن اِنترچیون لیاقتی بدار؟^{۱۷} اِمی خونه کن اَمه آینی شیوار کن اِشتن نغی خونه خدا کلامی بَخرتین، نِمون. بَسکم اَمه خدا چمون نَکا مَسیح دِلکا گف بَرْمون. آ ادمونی شیوار کن خالیصه نیت بداشتین و خدا طرفیکان.

تاز عهْدی پاسرین

۳ مَگم هَنی اَمه بَشتنکا تَریف دوعیه دَمند اِیمون؟ یا بعضیون شیوار، نیازمونه تا شِمرا سفارش نومَه اَمونم و یا شِمکا سفارش نومَه بیگرم؟^۲ شمه اِشتن چمه سفارش نومَه ایرون، هنته نامه ایی کن چمه دِلون سَریکا کن گرد بَشانه آی خَند و ایکا سَراگنِسته.^۳ شمه اَمونسَروونه کن مَسیح نامه ایرون، کن چمه واسیطنه شَمرا آرسَته، کن جوهری نه نوشتَه آبه نیته بَسکم زَند خدا روح نه نوشتَه آبه، و سَنگیته لوح سَری عَوْض، ادمون دِلون لوحی سَردِر نوشتَه بیه.

^۴ اَمه اِنتر ایطمینانی، مَسیح واسیطنه خدا حَضوریکا دارم.^۵ نه اَم کن اِشتن لیاقت بدارم کن ایدعا بَگرم چمه بالیکا نی چیی ایی پِرِن آ، بَسکم چمه لیاقت خداکار.^۶ خدا به کن اَمش لیاقتیش دوعیه کن تاز عهْدی پاسری بَیم - عهْدی کن خدا روح سَر اَمبسته، نه تاگه ایلَه نوشتَه چیی ایی خونه. اِمی خونه کن «نوشتَه» بَکِشتی، اَمّا خدا روخ زندگی بَبخِشستی.

^۷ ایسه، اگم خیدمتی کن مَردِرا بَشی و کازی سَردِر نوشتَشونه، شکوه و جلالینه آیر آبه، ایی جوری کن ایسرائیلی قام، نَشانیه موسی صَفَتی شکوه و جلالی خونه بی بوین، هر چنه آ شکوه جلال کایته نیفیت آبه،^۸ چنه ویشتر،

۱۶ پس نا اومید آنی مونب. هر چنه چمه ظاهر كا نيفيت آيه، چمه باطن روح به روح تاز تر آزين. ۱۷ اى خونه كن چمه ام گچو زو ديور رجن، امرا ابدیه شكوه و جلال بوغردی كن آرنجونه سر نييه. ۱۸ پس امه آ چي كن بييه ويند ديه ديسم، بسگم آ چي ابي كن نييب ويند كا چم دشتمون، اى خاطر كن ويندنييه چين زوو يگدشتينه ولى آ چي اى كن نييب ويند، زيروين.

چمه آستامونيه گه

۵ ايسه بموستيمون هر موقه ام زمينيه آواله يعنى چمه زمينيه گه، كن چي دلکا بمنيديمون كايتيه ويريسته، خدا كا عيمارتى بداشتيمون، گه ابي كن بالينه سى آبه نييه و آستامونيك زيروته. ۲ و حيققا كن ام آوالكا آه بگشتيمون، اى خونه امه ايشتيق بداشتيمونه تا اشن آستامونيه گه هنته شنديرى شيوار دگرم، ۳ اگم كن واقين چي دگردنه، د امه لوت نى مونب، ۴ اى خونه كن تا زمانى كن ام آوالكا هستيمون چتنيه بارينه آه بگشتيمون، اى خاطر نييه كن لوت آمونب، بسگم ويشتر دپوشامونيه آمونب، تا زندگى آ چي ابي كن فانيه ويتر. ۵ خدا يه كن امه ام هدفيرا حاضير آگرده و روح القدوسى هنته ايله پيانه ابي شيوار امش آداسه.

۱ پس امه اوزون دلگرميمون، امه بموستيمون تا زمانى كن ام تنيكا گه بداشتيمونه، خداوندكا رت آبه ايمون، ۷ اى خونه كن امه ايمان داشته نه زندگى بگمون نه آ چي ابي نه كن بوينديمون. ۸ ها، چمه دل حيسابى گرمه و چاك بموستيمون ام تنيكا رت آتم، و گه كا خداوندنيه زندگى بگرم. ۹ پس چه تنيكا زندگى بگرم چه بيكا رت آتم، چمه

دست نيترم، بسگم آشكارا حيققى بائيمون، تقلا بگمون كن گردى ووژدان امه، خدا حضوركا تايد بگر. ۳ حتى اگم چمه انجيل نامفهومه، كيسنرا كن نيفله آبه راه كا نه نامفهومه. ۴ ام زمونه خدا بي ايمانون فكرى كوراگرده تا مسيح انجيلى شكوه و جلالى نوري كن خدا صفتيه، نوين. ۵ اى خونه كن امه چمه اشترا موعظه نمونگرد، بسگم امه ايلام بگمون عيساى مسيح خداوند، و بشتنكا تاگه عيسى خاطر و آنى تاگه هنته شمه پاسرى شيوار گف بزمون. ۶ چون هه خدای كن وايشه: «نور ظلماتى دلکا شيق برئه»، اشن نوري چمه دلونكا دتاوونيشه تا خدا شكوه و جلالى آرنسيه مسيح صفتيكا، امه نورانى بكر.

۷ ولى ام گنجى سيفاله خمونكا دارم، تا ديار ببو كن ام باله ختر خداكار نه امكا. ۸ امه هر طرفيكا سختيكا موته، ولى فل آبه نيمون؛ خرونيمه، ولى نا اوميد نيمون؛ ۹ ايدت آزار ببيمون، اما امشون آهسته نيه؛ امشون زمينى سردر ويرفندشونه، ولى كم نوردمون. ۱۰ اوزون عيسى مرد اشن تنيه پرمون تا عيسى زندگى نى چمه تنيكا آير آبو. ۱۱ چون امه كن زندايمونه، اوزون عيسى خونه امه مرگى دست بدان تا چي زندگى چمه فانيه تنيكا ديار آبو. ۱۲ پس مرگ چمه دلکا كا كارگرد، ولى زندگى شمه دلکا.

۱۳ كيتاو مزموريكا نوشته آبيه كن: «ايمان وردمه، پس گفم ر.» هم ايمان داشته روح نه، امه نى ايمان بداشتيمون و گف بزمون. ۱۴ چون بموستيمون آ كن عيساى خداوندى مرداوناك زندش آگرد، امه نى عيسى نه زندش آگرديه، و شمه نه چي حضور بوغرديه. ۱۵ امن گرد شمه خاطر، تا هر چنه خدا فيض ويشتر و ورتر آدمونرا بى، خدا شكوه و جلاليرا شكر گرد نى ويشتر و رتر ببو.

آنجوم دَر. آمه مَسیح طَرَفیکا بَشِمکا خاشتو خازمونه کن خدانّه آشتی بَکَر. ^{۲۱} خدا اَکَن گِناخِش نِه آرنِستّه، چَمرا گِناخ سی آگَرِدش تا آمه چي دَلکا خدا صالح به کا شریک آیم.

۶ پس آچیینی خاطر کن خدا همکاریمون، شَمکا خاشتو خازمونه کن خدا فیضی دَدار بَدست نَوَر. ^۲ ای خونه کن خدا اِشعیای پیغمبری کیتاویکا باتی:

«چمن مونسایبّه وقتیکا، اِشْتِه جوابی دامه و نیجات گته روحیکا، تِرا آرستِم.»
ایسه، آلان خدا مونسایبّه وقتّه؛ ایسه آلان نیجات گتّه روجه.

پولوسی سختی ان

^۳ آمه هیچ گمی راه سَریکا، هیچ سِه ایی نِه ویدازم، تا چَمّه خیدمتی کا هیچ عیبی مَبو، ^۴ بَسْکَم هر کاری بَگمون وَاَمونَم کن خدا وَزیریمون، موصیبتونکا، سختین و غَرُونکا تاو وَرَد نِه، ^۵ لِس هَرَد موقه کا، زیندانون دَلکا، خَرا خِلّه دَلکا، سخته کاریکا، شَوونکا بی خاواوی دَلکا، اَنشتا به کا اَمونَم کن خدا وَزیریمون؛ ^۶ پاچا به نِه، دانای نِه، صَبری نِه، مِرَبانی نِه، خدا موقدسه روح نِه، خالِیضه موحبتینه، ^۷ راست وَاِیه نِه، خدا ختری نِه، صالح به اَصْلَحَنه کن چَمّه راسته بالو چپه بالیکا؛ ^۸ عِزّت و ذِلّتی کا، چِه آمه نوم بَندوم بَگن چِه اَمکا تَریف بَگن. حیلّه بازون شیوار اَمَنه رفتار بَبییّه، اِم حالینه آمه راسته واج هِستیمون؛ ^۹ اَمته بی نوم و نشونه آدمی شیوار رفتار بَگن، اِم حالینه بَمَشون آرنِستیه؛ اَمنه مَرَد آدمون شیوار رفتار بَگن، اِم حالینه دیسه هَنوزنی زند ایمون؛ اَمنه هَنته رفتار بَگن کن اِنگار مجازات بَبیمون، اِم حالینه، اَمَشون کِشَتَشون نی؛ ^{۱۰} اَمنه برضَخه آدمون شیوار رفتار بَگن، اِم حالیکا اوزون

نییت اَمّه کن بی راضی دَرَوَرَم. ^{۱۰} ای خونه کن آمه گِرد پی مَسیح دیوون گرد تختی نِه کا حاضیر آیم، تا هر گم اِشْتَن چاگه کارون یا بَد کارونی کن اِشْتَن تَنیکا زندگی اَگریه آنجوم دوعشه، سزا بویّه.

آشتی خیدمت

^{۱۱} پس ای خونه کن خداوندی تَرسی معنی بَموسْتیمون، مردمی قانع بَگمون. ولی آچی ایی کن هِستُمونّه خدا را دِیار و امیدواریمه شَمّه ووژدانیرا نی دِیار آبو. ^{۱۲} آمه نَبیمونّه هنی دَمونم بَشتنکا تَریف دوعه، بَلْکَم بَبیمونّه دلیلی بوَعَرَم کن شَمّه چَمّه سَر اِیفتخار بَگَر، تا بِشاعّه کیسینی کن ظاهیری سَر اِیفتخار بَگنه، چوون جوابی بَدَر. ^{۱۳} ای خونه کن اَگم چَمّه عقلی هیچ بَرگَرْدُمونّه، خدا خونه آ؛ و اَگم اَلْمَنْدیمون، شَمّه خونه آ. ^{۱۴} ای خونه کن مَسیح موحبت آمه کَنترَل بَکیّه، چون بَموسْتیمونّه کن ایی نفر گِردی خونه مَرَد، پس گِرد مَرْدینه. ^{۱۵} و اَگِردی خونه مَرَد تا اِین دِ اِشْتَن خونه زندگی مَگن بَسْکَم اَگسی خونه زندگی بَگن کن چوون خونه مَرَد و زَنَد آبه.

^{۱۶} پس، چیمی به دومله هیچ کِرم آدمون طبق جندک اِزَنَم. ، هر چَنّه چیمی به نِه طبق جندک مَسیح اَرنیمون، ایسه دِ اِنْتَر نیه. ^{۱۷} پس اَگم کسی مَسیح دَلکا ببو، تَارَ خیلقتیه. گِرد کَنّه چِین تَمون آیینّه؛ ایسه، گِرد چِین تَارَآبه اینه؛ ^{۱۸} اِمن گِرد خدا کا اینه کن مَسیح واسیطه نِه اَمَش اِشْتَنه آشتی داشه و آشتی دوعه خیدمتی چَمّه دست آدَاشه. ^{۱۹} یعنی، خدا مَسیح دَلکا دِنیاش بَشتنه آشتی اَدَریه، و مردومی گِناخون چوون حیساب نَوَریه، و آشتی پیغومی چَمّه دست آدَاشه. ^{۲۰} پس آمه مَسیح سَفیرن نیمون، خدا اِشْتَن پیستّه چپی اَمته

پاکیه آگرم و خدا ترسینه، موقدس به، کامیل آگرم.

بولوسی خشی

۲ آمه شمه دلیکا چگا بدز. امه گسی حقیکا بدی گردمون نییه، گسیمون خراو آگرد نی و گسیکا سواستفادمون نکردیه. ۳ ام گفی شمه محکوم گردرا نموات. امی خونه کن چیمی به نه شمرا وایمه کن آته چمه دلیکا چگارون هسته تا پندینه پیمرم و پندینه زندگی بگرم. ۴ آز دلو و جورئتینه شمنه گف بزم، و برک شمه خونه افتخار بگمه. آز خلی آلاویستیم. آز گرد موصیبتونکا خشی کا پتلمه ایم.

۵ چون حتی هنگومی کن مقدونیرا آرتسیمون، چمه ام تن آلاویستیش نویند، بسکم هر وریکا موصیبتیکا بیمون و برنیکا آجنگیمون و دلیکا آرتسیمون. ۶ اما خدای کن چکسته دلون آلاونه، تیتوسی آمه نه آمش آلاونیسه. ۷ و آمه نه ناگه تیتوسی آمه خونه، بلکم آ آلاویسته ای واسیطنه کن شمه کا گتش به، آمه آلاویستیمون. تیتوس شمه حسرتیکا، غورصه، و غیرتی کن چمن سردر هسترونه، خبر وردشه، آته کن آز ویشتر خش آبیم.

۸ چون هر چنه کن آز اشته نامه نه بشمه برضخ آگرمه، اشته گرد کاریکا پشمون نیمه - با امکان تیگلی ای پشمون بیمه- ولی امی خونه کن ویندمه چمن نامه شمش برضخ آگردشه، هر چنه تلکه زمانی. ۹ ولی ایسه خشیمه، آ نی نه امیرا کن شمه برضخ آبیرون، بسکم امی خونه کن شمه برضخ به توبه گرد باعیث به. امی خونه کن شمه قورصه خدا را به، تا هیچ ضرری آمکا بشمه مرسه. ۱۰ چون آ قورصه ای کن خدارا ببو، توبه کرد باعیث ببیه، کن

خشیمون؛ امته هنته گیدلیون شیوار رفتار بی، ولی خلیون پولدار بگمون؛ امته هنته اپنی کن هیچ چیشون نی رفتار بکنه، ولی گرد چییون صاحبیمون.

۱۱ آی شهر قورنتوسی آدین، آمه رُک شمه نه گف ژمونه و اشته دلی سفر شمرا آگرمون. ۱۲ آمه، اشته موحبتی شمکا دریغ کردمون نی. بسکم شمه ایرونه کن اشته محبتی آمکا دریغ بگرون. ۱۳ شمه نه هنته چمن خردنون شیوار گف بزم؛ شمه نی شمه دلی سفر امرا آکر.

زند خدا معبد

۱۴ بی ایمانون یوقی بن شمه، امی خونه کن مگم صالح به و آوشرگیری پند مربوطین، و نور و ظلمات پند نه چه رفاقتی دارن؟ ۱۵ مگم مسیح و بلیعان یعنی شیطون پندنه سلوکت بگن و مؤمن و کافر چه چیکا پند بمندین؟ ۱۶ خدا معبد و بتونرا چه سلوکتی هسته؟ امی خونه کن آمه زند خدا معبدیمون. هته کن خدا تورات و پیغمبرون کیتاویکا باتی:

«آز چوون دلکا زندگی بکمه

و چوون میکا گل بزمه،

و آز چوون خدا ببیمه

و این چمن قام ببینه.»

۱۷ پس، خداوند باتی:

چوون دلکا پرن بر و تاک آبه.

هیچ جیفینیه چی ای بال مژنه

آموقه آز بشمه قبول بگم.»

۱۸ «واز شمرا دد ببیمه

و شمه مرا زوعه ان و کله ان بیرونه،

خدای قادر مطلق امی باتی.»

پس حاجتی ان، ایسه کن ام وعد ان چمه شنه، بر اشته، روح و جندکی هر ناپاکیکا

خازشون گرد و آپیشون به کن ام خیدمتیکا کن موقدسه آدمونرا آنجوم بی شریک ببون. ^۵ این نه تاگه اته کن امه اینتیظار داریمون بلکم اول بشتنشون خداوندیرا وقفشون کرد، و چی به دومله خدا ایراد وائنه، بشتن امرا وقف کردشون. ^۶ همی خونه، تیتوسیکا آپیمون به هته کن چیمی به نه اشتن اولین قدمش پگته به، ایسه نی خیر کاری شمه دلکا تمون آگر. ^۷ ولی هته کن همه چیکا سریرون، ایمانیکا، گفیکا، دانا ایکا، دسر کرچنگ نیه کا، و شمه موحبت گرد چمه سردر، پس ام خیر کاریکا نی گیدیکا سرتر بته.

^۸ از امی شمرا حکم نمکرد، بلکم بپیمه شمه موحبتی کن دسر کرچنگ گیرنه نیه، دیر آدمون غیری وائینه، ثابت بگم. ^۹ امی خونه کن چمه خداوند عیسی مسیح فیضیکا باختیرون کن هر چنه دولتمند به، شمه خونه دسدریس آبه تا شمه چی دسدریسیکا دولتمند آبه.

^{۱۰} از اشتن نظری ام موضو خونه باتیم: ام شمه نفعیرا، آو سالیکا، شمه نه تاگه ام خیر کاری آنجوم دوعه کا، بسکم چی آنجوم به خشیکا نی نار دوشتیرون. ^{۱۱} پس ایسه ام کاری تمون آگر، تا خشی ای کن ام کاری خونه داریرون، چی تمون آگرد نه، شمه مالیه اینجاری اندازنه جور ببو. ^{۱۲} امی خونه کن اگم خشی ببو، آ آدمی خلا، طبق آچی ای کن بداشتی قبول بی، نه طبق آچی ای کن نیسه. ^{۱۳} امی خونه کن چمه خواسته ام نیه کن دیر آدمن آسایشی کا ببون و شمه فشاریکا، بلکم بپیمون اینصافیته ببو، ^{۱۴} کن ایسه شمه فروونی چوون نیازی برطرف بگی، تا ای روجی نی چوون فروونی شمه نیازی برطرف بگر. ^{۱۵} هته کن توراتیکا

نیجات گترا تمون آرب و پشمونی ندار. ولی قورصه ای کن دنیارا ببو، مردرا تمون آرب. ^{۱۱} چون دیسه ام قورصه ای کن خدارا به چه خشی ای شمکا بوجود وردشه: آلت هم خشی آ کن آموئه شمه تقصیر کار نیرون، چه فیضیکا، چه ترسیکا، چه دلتنگیکا، چه غرتیکا، چه موجازاتیکا. هر ظرفیکا ثابترون کرد کن آفضیکا بی تقسیر بیرون. ^{۱۲} پس هر چنه کن ام نامه شمرا نوشیم، ولی نه آگسی خونه کن بدی گردشه را و یا آگسی خونه کن چی سر بدی بته، بلکم امی خونه به کن خدا حضوریکا شمه اغیرت کن چمه خونه دار دیار آبو. ^{۱۳} امی خاطر آموه آلویتسیمون.

غیراز چمه آلویتسه، تیتوسی ویند خونه نی برگه خشی باعیت به، امی خونه کن چی روح شمه گردی خونه تار آبه. ^{۱۴} چون کن از چی وریکا، هر نظریکا بشمه افتخار کردم و شمه بمن سرافکند آنکردرون، بلکم هر چی ای کن بشمه وایمون درست به، و ثابت به کن چمه افتخار تیتوسی ور بجا به. ^{۱۵} هر کر کن تیتوس شمه اطاعتی یاد آوریه و امکان چنه شمه ترسو لرزیه آی قبول گردرون، چی دل دبسته به شمه ویشتر بی. ^{۱۶} خشیمه کن تمام و کمال شمکا ایطمینان بداشتیم.

دستو دل باز به را تشویق کرد

بران، آموه بپیمون آ فیضیکا کن خدا **Λ** مقدونیه کلیسا اینش دوعیه بشمه باختر آگم. ^۲ امی خونه کن این موصییتی خونه، برک ورداورد آیین، ولی برک خشین و با امکان خیلی دس دریسین، ولی دستو دلبارینه. ^۳ امی خونه کن از اشتن شاهیدیمه کن این اشتن اینجاری قدر و حتی بییکا نی ویشتر پیشقدم بین، ^۴ بی دسرکرچنگ گیرنه آما خاشتو

خَلا اِن اورشليمی مسيحيونرا

۹ ايسه د لازم نيته اِم خيدمتی خونه کن موقدسه آدمونرا انجوم بِي شمرا بنوسم، اِمی خونه کن بموستيمه کاريِرا چنه خشرون و اِمی خونه مقدونيه ايماندارون وريکا شمرا ايفتخار کړدمه. اِينم وائيه کن شمه اوساليکا تا ايسه خلا دوعه آخائيه ولتيرا اَمادَ بيرون. شمه اِم غيَرت خيلي اوونکا نِي اِم کاريِرا جيکو ژشه. ۳ ولي اِم برا اون رونه بگمه تا ثابت ببو چمن ايفتخاری کن اِم موضوع خونه شمه سر داريمه ددارمبو، بسکم تا هته کن واتمه حاضر بيه. ۴ مبو کن اگم چند نفر مقدونيه ايماندارونکا گسي بيمه بان سرآگين کن شمه حاضر بيرون، امه اِيطميناني کن شمه سر داريمون شرمند آيم، د اِمیکا کن شمه اِشتن چنه شرمند آيه کا چي اِي نيمه وات. ۵ پس واجب ويندمه کن برا اونکا پپيام نارتر شمه ويندرا بان و آخلاانی کن وعد دوعرون به تدارک بويِن. تا اِم خلا، خلاي ببو کن صدق دليينه دوعرون ببو نه ديم پنوعه نه.

۶ چمن گف اِمه: هرگس کم بگشه، کم نِي بدورنوستی، و هر گم فروون بگشه، فروون نِي پُرگت. ۷ هر گم هد بدر کن اِشتن دليکا نظر دار، نه ديم پنوعه نه و قزنيه، اِمی خونه کن خدا آ کن خشيته خلا در، ري بداشتيه. ۸ و خدا بشايه شمرا هر نعمتی کن ببو ايفضاف آگر تا همه چيکا اوزون اِشتن احتياجون اندازهر نعمتی بدار و هر چاگه کاری انجوم دوعه را، فروون بدار. ۹ هته کن کيتاو زموريکا نوشته بيه:

«دستو ديلبازينه گيدلپينش بخشسته،

نوشته آبيه: «آ کن ور جم آگر، ايفضاف نداريه، و آ کن کم جم آگر، کم نداريه.»

پولوس، تيتوسي سيفارش بگي

۱۶ ولي خدا شکر بگم کن اِغیرتی کن از شمه سر دارم تيتوسي دليکا نِي هسته. ۱۷ چون کن اِنه تاگه چمه خواسته قبول کړدشه، بسکم اِشتن برکه خشيته، شمه ور اَمرا نار دوشته. ۱۸ امه تيتوسينه ايله برا اونکا روته بگمون کن کليسا اِن گردیکا اِنجیلی موعظه کړد کا سرشناسه. ۱۹ و نه تاگه اِم، بسکم آ برا کليسا اون ظرفيکا اِنتخاب بيه تا اِم خير کاری انجوم دوعه را و ايدار کړد را کن چمه وظيفه به اتمه همسفر ببو. آ کاری کن خداوندی شکوه جلاليرا آ و چمه خير خواهی اموته. ۲۰ امه برک موراقبيمون کن اِم خيدمت کن خلا گرد اگرد، کن دليکار و چمه واسيطنه انجوم بِي هيچ گسي چمه سريکا عيب مپته. ۲۱ اِمی خونه کن سعی بگمون نه تاگه خداوندی چميکا، بسکم مردومی نظريکا نِي آ چي اِي کن درستنه انجوم بدرم.

۲۲ و اِموته، اِشتن برا نِي روته بگمون کن چندین کر اِينمون ورداورد کړدته و سرآگنه ايمون کن خيلي چييونکا خشي بداشتينه، و ايسه آبرا، و اِيطميناني کن شمه سر بداشتی، ويستر خشي بداشتی. ۲۳ تيتوسي خونه نِي پي بواجم کن بشمه آ خيدمت گردکا چمن شريک و همکار؛ و از چمه برا اون خونه پي بواجم کن اِين کليسا اون فرستادان و مسيح شکوه و جلا ليه. ۲۴ پس شمه آ موحبت و ايفتخاری کن امه شمه سر بداشتيمون، کليسا اون وريکا آ آدمونرا ثابت بگر.

۶ آموقه کن کامیل مسیح کا فرمون بیرون، آمه
 آماد ایمون تا هر نافرمونی ایی تنیه بکرم.
 ۷ دیسه و بویئه کن شمه چمی نکا چه چیه،
 اگم ایی نفر ایتمینان بداشتی کن مسیح شنه،
 آ آدم پی بزنه هته کن آ مسیح شنه آمه نی
 مسیح شنیمون. ۸ چون حتی اگم ایی زر ویشتر
 چمه زاکینی سردر ایفتخار بگم، شرمند آنیمب،
 زاکین کن خداوند شمه بنا کرد خونه بیمش
 آدوعیه، نه شمه نیفیت اگر در. ۹ نمپی انتر
 نمود بد کن آز بپیمه اشتن نامه اوئه بشمه
 بترسامونم، ۱۰ ایی خونه کن بعضی باتینه: «چی
 نامه این برک سختو سنگینن، ولی رودگر عجز
 و چی گفن بحیساب نان.» ۱۱ برزن اگن انتر
 باقی سرآگنه هر چی ایی کن وقتی مند نیمه
 و اشتن نامه اونکا باتیمه، هنگومی کن آمیم آ
 کاری بگم.

۱۲ نه امکان جورعت بگمون بشتن آینی کاولکا
 بحیساب بو عرم کن بشتنکا تریف بکن یا اشتن
 یندنه موفا یسه بگن. ولی آموقه کن آینی کن
 یند سیک سنگین بکنه و بشتن یندنه موفا یسه
 بکن، یننه فهمست. ۱۳ ولی آمه بیش از انداز
 ایفتخار نکریم، بلکم تاگه هه انداز کن خدا آما
 تین کردشه ایفتخار بکمون، هه انداز کن شمه
 نی در بر بگتیه. ۱۴ ایی خونه کن آمه چمه لنگی
 چمه حدی کا دراز اگر دمون نی، ایی جوری کن
 اینگار هرگز بشمه خیدمتمون کرد نییه. ایی
 خونه کن آمه اولین گسینی بیمون کن مسیح
 انجیلی بشمه آراستیمون. ۱۵ آمه چمه حدی
 بموستیمون و خلکی زمت گشته سر ایفتخار
 نمونگرد. ولی آمه امیدمون هسته کن هر چنه
 شمه ایمان ویشتر ترقی بکته، چمه خیدمتی حد
 نی شمه دلکا ویشتر آبو، ۱۶ تا بشوعم انجیلی،
 آلتنیکا کن بشمکا دورین موعیظه بگرم. ایی
 خونه کن نپیمونه کاری سردر ایفتخار بگرم کن

چی صالح به تا آبد آمبسته.»
 ۱۰ و آ کن دونه گشاورزیرا و هردرا نون آزدا،
 شمه دونه گشتو کاریا آماد کردشه، برکت آزدا
 و شمه صالح به آکینی فروون بگته. ۱۱ شمه
 هر چی اییبا دولتمند بیرونه تا هر ظرفیکا
 دستو دل باز به و شمه ام دستو دل بازی چمه
 واسیطنه خدا شکر کردرا نمون آرب.
 ۱۲ چون کن ام خیدمت نه تاگه موقدسه
 آدمون نیازی برطرف بگی، بسکم باعیت بی
 خیلی این بی حد انداز خدا شکر بکن. ۱۳ ام
 خیدمتی خونه مردوم خدا شکوه جلال آندا ایی
 خونه کن نه تاگه ایتراف بگرون مسیح انجیلی
 ایمان دار بسکم آوون و دیبر کسون آچی ایی
 دلکا کن هسترونه شریک بگرون. ۱۴ هته نی
 خدا آ یاله فیضی کن شمه سریکار این شمرا
 حشینه دوا بگن. ۱۵ خداوندی، چی یاله خلا
 خونه کن حتی زون نییشا چی ترفی دوعه شکر
 بکمون.

پولوس اشتن خیدمتیکا دیفا بگی

۱. از، پولوس، بشتن، مسیح فورتی و
 مریان به بشمه خاستو خاز بکمه، آز
 کن شمه اشتن باتیرون وقتی شمه وریکام سر به
 جیریم و آ موقه کن شمه وریکا نیم جسوریم.
 ۲ آز بشمه خاستو خاز بگم وقتی کن شمه
 ور آمیم مجبور مبوم شمنه جیسارتینه رفتار
 بگم، اته کن بعضی آدمونکا گمون بکن آمه
 آدمون فکریته رفتار بکمون. ۳ ایی خونه کن هر
 چنه جندکیکا زندگی بگمون، ولی طبق جندک
 نجنگم. ۴ ایی خونه کن چمه جنگسته آسلحه،
 جندکی بشن نیه، بسکم خدا زبکی بداشتی تا قلّه
 اون نیفیت آگر. ۵ آمه، هر گه به گه دوعه و
 دانا ایی کن خدا زرتیرا نیفیت بکمون، و هر
 فکری مجبور بکمون تا میسح کا ایطاعت بگر.

مقدونی ولتیکا چمن ور آمین چمن نیازون برطرف کردشون. و از هیچ جور شمه دوشیکا باریم نوعه ینّه و یمّه نا. ^{۱۰} مسیح آ حقیقی سر کن چمن دلکا هسته قسم بردیم، کن هیچ کس آخائیه منطقه کا چمن ام ایفتخار بَمِنکا وینیگت. ^{۱۱} و چیرا؟ یعنی امکن بَشَمّه ری ندارم؟ خدا بَموستی کن ری بداشتیم! ^{۱۲} و اِشتن کردّ کاری ایدامه دَرِم تا آینی کن ایدعا بگن پپیشون هتّه کن امه خیدمت بگمون خیدمت بگن، و امیکا ایفتخار بکنه هیچ اگم. آینی کا کن تَقلا بگن، تا بشتن آ چپی ایکا کن چپی سر ایفتخار بکن آمنه برابر بگرن.

^{۱۳} امی خونه کن انتر گسن، دروعه رسولن و حیلّه بارّ کاریگری هستن کن بشتن هِنته مَسیح رسولن شیوار نمود دَرِن. ^{۱۴} و ام عجیب نبیه، امی خونه کن شیطون نی بشتن نوری فرشته شیوار نمود دَر؛ ^{۱۵} پس تعجوبی ندار کن چپی پَاسَرین نی بشتن صالحه آدمون پَاسری شیوار نمود بَدَن. این آخر بَسَر آ موجازاتی کن چوون حقّه وینیگت.

پولوسی عذابن

^{۱۶} هنی کام واته: گسی بَمَن نافم مَزَنه. ولی اگم انتر بکرون نی، حداقل بَمَن هِنته نافمه مردی شیوار قبول بگر، تا از نی تیگی بشام ایفتخار گرد. ^{۱۷} وقتی از انتر اطمینانیه اِشتن ایفتخاریکا باتیم، خداوندی ظرفیکا یمّه وات، بَسگم نافمیکا باتیم. ^{۱۸} امی خاطر کن خیلی ان اینسانیه فکرون خونه ایفتخار بگنه، از نی ایفتخار بکمه. ^{۱۹} نه کن شمه اِشتن اَلَمَندِیرون، امی خاطرشمه حَشینّه نافمون تحمل بگرون! ^{۲۰} امی خونه کن اگم ای نفر شَمکا بَشَمّه اِشتن وِزیر سی آگر، یا شمه وِزیرد، یا امکن شَمکا سواستفادّ بگر، یا بشتن شَمکا سر

چیمی به نه، دِیتر گسی حدی کا آنجوم بیه. ^{۱۷} برز «هر گم کن ایفتخار بگی، به خداوند ایفتخار بگر.» ^{۱۸} چون آ گسی کن بَشَتَنکا تَریف بدر قبول نبیب، بَسگم آ کن، خدا بیکا تَریف بدر قبول بی.

پولوس و دروعه رسولن

۱۱ آی کاش کن شمه چمن ام تیگی نادونیکا تاو آورپرون، بَمَن تاو بوغزا! ^۲ امی خونه کن از شمه سر غَیرت بداشتیمه و ام غَیرت خدا ظرفیکا آ، امی خونه کن از بَشَمّه ایله مردبته، یعنی مسیح نه، پیوندی اگردهمه تا بَشَمّه هِنته ایله پاچا آ باکر ای شیوار چی دَسْت آدَرَم. ^۳ ولی بَترسِستیمه هتّه کن نلتی خَواش گول رُ، شمه فکر آ صاف و صادق و خالیص به کا، کن مَسیح سَرِدِر دار، مونحرف آبو. ^۴ امی خونه کن اگم گسی شمه ور با و غَیراز عیسی کن امه بشمه ایلام گردمونه دِیتر عیسیای ایلام بگر، یا اگم غَیراز آ خدا موقدسه روح کن ویگترون دِیتر روحی ویگر، یا غَیراز آ انجیلی پیغوم کن قبولرون کردته دِیتر انجیلی پیغومی قبول بگر، شمه راحت بی قبول بگرون. ^۵ واقین کن گمون نمکرد آ یاله رسولونکا چپی ای گم بدارم. ^۶ حتی اگم ماهیر گفّه رُنی مبوم، اَلَمَند گیریکا چپی ای کم نیمه؛ واقین کن امه بَشَمّه هر لحاظیکا، امی هر چپی ایکا شمرا دیار اگردهمون.

^۷ مگم گناخیم کردّ کن بَشَتَنیم گِچ اگرَد تا شمه سربلند آبه، امی خونه کن خدا انجیلی پیغومی مفتّه بَشَمرا ایلامم کرد؟ ^۸ آزدِیتر کلیسا انیم پتارسته و اوونکا مالیّه کاری ویگتیم تا بَشَمّه خیدمت بگرم. ^۹ و مودتی کن شمه دلکا بیم دَس دَریس بیم، هیچ گمی دوشیکا باری نوعم نبیه، امی خونه کن برا اینی کن

سَرِدِر نِیگبانی آناشَه تا بَمَن ویلاخِن. ۳۳ ولی بَمَن چرگه ایی دِلکا آناشونه، و پنجرَ ایکا کن شهری دیواریکا به پِنیرا آداشون و اِنترکه چی چینگیکا ویریتیم.

بولوسی رویا ان و جی جندکی تی

۱۲ از پی هَنته ایفتخار بگم. هر چَنه کن بَر ایی ایکا نمَه بَرَد، ایسه چمن ایفتخاری خداوندی، رویا ان و مکاشفَه اون وایه ته ایدامه دَرَم. ۱ ایی نفری مسیح دِلکا آمه موسَت کن چاردَ سال چیمی به ته سوومه آستامونیرا تی بَرَدشون. نیمه موسَت تئی دِلکا آستامونیرا شه یا تئی پرنیکا، خدا بَموسَتی. ۳ و بَموسَتیم کن آ آدمی بهشتیراشون بَرَد- نیمه موسَت تئی دِلکا یا تئی پرنیکا، خدا بَموسَتی - ۴ و آ جییی دَرَسِتِشَه کن نییب آوون وایه، اینسانیرا چوون خونه گف رُ چاک نییه. ۵ از اِنتر آدمی سَرِدِر ایفتخار بکمه. ولی اِشتن خونه، غَیراَز اِشتن عِجَز گیری ان دِیَر چی ایی سَر ایفتخار نِمکَرَد. ۶ حتی اگم بپیام ایفتخار بگم، نَاقَم نِیَمَب، اِی خونه کن خییقتی باتیمه. اَمّا از اِم کاریکا رَت آمَب، تا نِکِر گسی گمون بگر کن آ چیی ایکا کن بَمنکا کا ویندِ و دَرَزَسَت، یالتریم.

۷ پس اِی خونه کن، اِم موکاشفَه اون کن بی حد اندازَ نی هِستین بَمَن یالَه نار آنییکَرَد، چمن جندگیکا ایلَه تی ایی بَمَنشون آدوعِته، یعنی شیطونی عَنَدِشَه، تا بَمَن عذاب بَدَر و چمن نَ، یالَه نار به کا بیگر. ۸ خِداوندیکا سه گر خاشتو خاز کَرَدمه تا آی بَمنکا ویگر، ۹ ولی خداوند بَمَنش وائِه: «چمن فیض تِرا وِشَه، اِی خونه کن چمن خِتر عِجَز گیرپیونکا کامیل آزین.» پس اِی خاطر گَدَشَتکا ویشتر وَر خَشینه چمن عِجَزگیرپون سَر ایفتخار بکمه تا مَسِیح خِتر

بَزَنه، یا شَمَه صَفَتی سِلَه دگر، تاو بوغردیرون. ۲۱ شَرَمندگینه پی بواچِم کن آمه اِم کاریکا بَرک عِجَز بيمون!

ولی اگم گسی جورَعَت بدار چیی ایی سَر ایفتخار بکر- هَنی کایمه نَاقَمون شیوار گف رُ- از نی بَشتن چورَنت دَرَم کن آ جریانی سَر افتخار بگم ۲۲ اَین عِبَرانی اِیَنه؟ از نی هِستیم، اَین ایسرا ئیلی اِین؟ از نی هِستیم، اَین ابراهیمی خَرَدَنین؟ از نی هِستیم، ۲۳ اَین مَسِیح پاسری اِینه؟ از آوونکا ویشتر هِستیم- هِنته تور آدَمون شیوار گف بَرَم - گِردیکا چَتین تر کارم گردیه، ویشتر زیندان دَگَسَتَه اِیمه، گِردیکا ویشتر لِسیم هَرَدیه، مَرَد مَرّ خِیلی چَشَتَمه. ۲۴ یهودیونکا پَنج گر شلاق هَرَدمه کن هَر گر سی و ته ضربه به. ۲۵ سِه گر لِسینه بَمَن رِشون، ایی گر سنگ سار آبیم، سه گر چمن سَقَریکا چمن کشتی قرق آبه، ای شو و ای روج دِیرا دِلکا مند بیمه. ۲۶ سَقَرِنیکا کن از یَزَن آشیمه، یالَه ربارون خَطَریکا، پَنارجیون خَطَر، اِشتن قامی ظَرَفیکا خَطَر، غَیر یهودیون ظَرَفیکا خَطَر؛ شهری دِلکا خَطَر، ویاوونی دِلکا خَطَر، دِیرا دِلکا خَطَر؛ دروو آواچَه برا اون ظَرَفیکا خَطَریکا؛ ۲۷ خِیلی کارم گردیه و سختی گَشَتَمه، خِیلی شو بی خاوی گَشَتَمه؛ وِشی و تِشی بیمه ولی تاوَم وَرَد، چَندین کر بی غَذا مند اِیمه، غَزری دِلکا لوت بیمه. ۲۸ اِمن گِرد بَگنار، گِرد کَلِیسا اون تَفَشِیشی بار، چمن دوشیکا سنگینی بگی. ۲۹ کِیه کن عِجَز آبو و از عِجَز آمَبوم؟ کِیه کن بِلِسِیکه و از نِسیجیم؟

۳۰ اگم پی ایفتخار بگم، چیی یونی سَر ایفتخار بکمه کن چمن عِجَز گیری آمونه. ۳۱ خِداوند عِیسی دَدَه، خدا، کن آئی تا اَبَد شکر ببو، بَزَنیه کن دِرو نِمدا. ۳۲ شهر دَمَشَقیکا، حاکمی کن حارِص پادیشا بَش اِینتخاب کَرَد، شهر دَمَشَقی

إمیکا بترسستیم کن شمه ور بام و بشمه آته کن اینتظار بداشتیم یوینم، و شمه نی آته کن اینتظاررون هسته بمن مویته. شاید شمه دلکا جنگسته، زر برد، غصَب، عداوت، ایفترا، غیبت، یاله نار به، و هرکی هرکی در ببو. ^{۲۱} و هنته ایمیکا نی بترسستیمه کن وقتی دیتر گزرا شمه ور بام، چمن خدا، بمن شمه ناریکا فروتن آگر و از مجبور بیوم بعضیون خونه کن، چیمی به نه گناخشون کردیه و بشتن ناپاکیکا، بی عفتیکا و غیاشیکا توبشون گرد نی، عازیه بیگم.

آخرین اخطارن

۱۳ اَمِ سَوَمین گزیه کن شمه ویند را کام اَمِه. «هر گفی د یا سه گله شاهیدی نه ثابت بی.» ^۲ از دوومین گزرا کن شمه ور آمه بیم، آینی کن چیمی به نه گناخ گردشون به، و هنته هر دیتر گسی هوشدار دامه و ایسه نی کن اِشتن آ چگاکا نیم، هنی هوشدار یرم کن اگم ایگر دیتر شمه ور بام، چوون سر رحم نمکرد. ^۳ اِمی خونه کن شمه اَمِرا کن مسیح چمن واسیطنه گف بزی، ثابت کردرا ابله دلیل بپرون. میسح شمه ناریکا عجز نیته، بَلگم شمه دلکا قودور. ^۴ اِمی خونه کن هر چنه آ عجز گیریکا ضلیبی سر شه، ولی خدا خترینه کا زندگی بکی. اِمی خاطرکن، اَمِه نی چی دلکا عجزیمون، ولی بینه شمه ناریکا خدا خترینه زندگی بگونه.

^۵ بشتن وِرداورد بگر تا دیسه کن ایمانیرون هسته یا نه. بشتن محک بزنه. یا مگم ایمیکا سرآنینگنست کن عیسی مسیح شمه دلکا ز؟ مگم اِمکن اِم وِرداوردیکا رد آته. ^۶ اومیدواریمه ایمیکا سر آگنه کن اَمِه اِم وِرداوردیکا رد آته نیمون. ^۷ چمه دوا خدا درگا را اِمِه کن شمه

چمن سَریکا ویرا. ^{۱۰} پس، عجز گیریکا، زیون دوعه کا، سختیونکا، آیدت آزارن و غرونکا، مسیح خاطر راضی ایم. اِمی خونه کن وقتی عجزیمه، پس قودوریم.

^{۱۱} از ناقم بیم، شمه بمن دیم پنارون، اِمی خونه کن پی بمنکا تریف آگریون، چیرا کن هر چنه هیچیمه، ولی آ «یاله رسولون» کا چپی ای کم ندارم. ^{۱۲} یاله حقیقه رسولی نشونه اِن، ور صبر و تاو ورد نه شمه دلکا دیار آبه، نوشونه موعجز وکارنی نه کن اینجاری نه در. ^{۱۳} اِمی خونه کن چه چپی ایکا دیتر کلیسا اون کا کمتر شمه سر لطف بیه، غبراز اِم کن اِشتن هرگز شمه دوشیرا بار نبیم؟ چمن اِم خطا ببخشه!

^{۱۴} ایسه آماد اِمه سوومین گر را شمه ویندرا بام، و شمه دوشیرا باری نَمب. اِمی خونه کن شمه مال منالی دومله نیمه، بسکم بشمه بییمه. اِمی خونه کن خردنون وظیفه نیته مال و منال اِشتن دد نته اونرا جم آکن، بَلکم دد نته وظیفه یه. ^{۱۵} از برگه خشینه شمه جانیرا خرج بکمه و اِشتن جانی نی آقا. اگم از بشمه ویشتر زی بداشتیمه، مگم شمه پی بمن کمتر زی پدار؟

^{۱۶} ولی با اِمکن قبول دار کن از شمه دوشیکا باری نبیم، لابد پی بواجه اِمی خونه آ کن حوقه بازیم، و حیلَه نه بشمه بدست وردمه. ^{۱۷} مگم آینی واسیطنه کن از شمه ور عنیدمه شمکا بر ای گردمه؟ ^{۱۸} از تیتوسی کا خاشتو خازم گرد شمه ور با و چمه برا نی بینه عنیدمه. مگم تیتوس شمکا بر کردشه؟ مگم اَمِه ایلَه روح دلکا عمل نگرم؟ مگم اَمِه یندنه ایلَه راه نشیمونه؟

^{۱۹} مگم تا ایسه فکر آگریون کن تقلا بگمون شمه نکا بشتنکا دیفا بکرم؟ اَمِه خدا حضوریکا هنته گسینی شیوار گف بزمونه کن مسیح دلکاینه، و ای حاجتی اِن، هر چپی ای کن بکمون، شمه ایمانی تقویت کردرا آ. ^{۲۰} چون

آخِرین گُفِن

۱۱ آی برا اِن آخِرِیکا خَش بَبَه؛ شَمَه فِکر اِم
 ببو کن هَنی زِیق بیگَر؛ یَنِدِ آلاوَنَه، یَنِدِ نَه هَم
 زای بَبَه، صلح و سلامتِیکا زندگی بگَر، و صلح
 و سلامتی خدا شَمَنه بَمَنِدِیَه.
 ۱۲ موقَدَسَه ماچِینَه نَه یَنِدِ سلام بواجَه.
 ۱۳ موقَدَسَه آدَمِن گِرِد شَمَرا سلام دَرِن.
 ۱۴ خداوند عیسی مسیح فیض، خدا
 موحِبَت و خدا موقَدَسَه روح رَفاَقَت، شَمَه
 گِرِدِینَه دَرِ ببو.

خطایِی نِگَر؛ نِه اِمی خاطر کن مَلوم ببو آمه
 وِرِداوَرِدِیکا سَرافِراز آبیَمونَه، بَلِکَم اِمی خونه کن
 آ چِی اِی کن دِرِستَه اَنجوم بَدَر، حَتی اِگَم اِنْتَر
 آمونَه کن آمه رَد آبه ایمون. ^۸ اِمی خونه کن
 آمه نِمونِشا حَییقَتی زَرَبِرا کاری اَنجوم بَدَرَم،
 بَسکَم هر چِی اِی بَکمون حَییقَتِیرا آ. ^۹ اِمی خونه
 کن هر موقه آمه عِجَز بَبَم و شَمَه قودور،
 چَمَه خَشی باعِیث بَبِیَه، و چَمَه دِوا اِمه کن
 شَمَه هَنی زِیق بیگَر. ^{۱۰} اِمی خاطر، وقتی کن آز
 مند نیمه اِمی شَمَرا بِنِوشْتِیم تا وقتی کن شَمَه
 وَر آمیم، مجبور مبوم اِشْتَن زاکینیکا تِنِد رَفتار
 شَمَنه بَکَم، آ زاکینی کن خداوند بنا گِرِد خونه
 بَمِن آدوَعَشَه، نِه وِیراوَنِستَه خونه.

